

обаче тамъ уклоненіето е мало-важно, най-паче кога тяжесть-та, что употребявать, е твърдъ голѣма. Кога напротивъ двигателъ-тъ е единъ жилавникъ, силата на послѣдній отслабнува по-лека-лека като ся той развива и, слѣдователно, той закачва сжщій и да дава на останалый съставъ еднѣ бързинѣ малко-по-малко по-голѣмѣ, зато хората иматъ грьжѣ да навивать жилавника, кога той е искаралъ единъ рядъ отъ своето дѣйстіе; колкото повѣче той рядъ бива малкъ сравнително съ всичкото развитіе, толкось повыше силата на двигателя може бѣде пріета какъ постоянна. За да исправять съ по-дѣйствителенъ начинъ това смаляваніе отъ силата на двигателя, измыслили сѣ да поставять какъ посрѣдникъ, между послѣдній и между останалото на състава единъ *сърдчанъ*, едно нѣчто както параболическый конусъ, върху който ся навива една вирижка отъ ставы, която ся навива сжще тѣй върху едно тѣпанче или *буренце*, въ което е затворенъ жилавникъ-тъ двигателъ. По-лека-лека като ся развива жилавникъ-тъ и неговото тѣпанче ся върти, чясть-та отъ верижката, что съединява конуса на тѣпанчето, и която ся развива върху конуса, докача послѣдній, всякогажъ на далечъ отъ връха му, и слѣдователно дѣйствува въ края на една спица още по-голѣма, което изравнева смаленіето на дѣйстіето отъ жилавника. Кога настана обичай да отвърлятъ дебелыты часовници, и намѣсто тѣхъ да пріемать плоскыты часовници, тогазъ трѣбаше да напустнатъ сърдчана, който отъ неволя задържава яднѣ высочинѣ, и, намѣстото му, измыслиха да дадѣтъ на стоманната подвязка, която съставлява жилавника, еднѣ широчинѣ всякогажъ по-голѣмѣ спорядъ колкото ся приближава нѣкой до края, който ся развива най-послѣ, сирѣчь отъ оная, дѣто е въ центра на клѣбцето, което той съставлява; това умноженіе отъ жилаво вещество произвожда отъ неволя едно сравненно порастваніе силѣ, и гледа да изравни смаленіето на якость-та, что произвожда чястното развиваніе, което ся е свършило вѣке отъ всичкый жилавникъ.

Отплесваніе наричатъ единъ съставъ, който съединява двигателя съ уравнителя, и което, колкото различно и да може да бѣде, опрѣдѣлявася всякогажъ да произвожда, между най-одалеченото колелце на двигателя и уравнителя, едно възвратно дѣйстіе, силомъ на което, отъ една страна, уравнитель-тъ отслабыва това колелце и прави въртеніето му еднакво, когато, отъ друга страна, една истѣкмена чясть на двигателната сила, като дойде на послѣднето колелце, отійва на уравнителя, за да задържи маханіята на послѣдній, които можяха прѣстанать скоро или кжсно по причина на опираніята, что ставать отъ трьканіето върху врътена-та или отъ поклащаніето на вѣтара.

Различныты отплесванія могатъ ся постави на два ряда: отплесваніе *на назадъ*, и *на покой*. Въ първыты, движеніето на колелцето не става постоянно на сжщата страна, обаче то напрѣд-